

Dedicated to the ideals and interests of young Americans of Ukrainian descent. Informative, instructive. Supplement of Ukrainian Daily Svoboda. Published by the Ukrainian National Association.

СВОБОДА SVOBODA UKRAINIAN DAILY

Address: UKRAINIAN WEEKLY SECTION, 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J. Tel. Henderson 4-0237, 4-0807. Ukrainian National Ass'n, Tel. Henderson 4-1818

The Ukrainian Weekly Section

PIK LXII No. 210 SECTION II SVOBODA - UKRAINIAN WEEKLY SECTION, SATURDAY, OCTOBER 30, 1954 SECTION II 4. 210 VOL. LXII

STATEMENT OF CONDITION OF The Ukrainian National Association, Inc

Table with columns: ASSETS, LIABILITIES, MEMBERSHIP OF U.N.A. AS OF September 30, 1954. Rows include Cash, Mortgages, Bonds, etc.

UKRAINIAN DIVISION WORKING FOR IVES

The Ukrainian Division under the Chairmanship of Michael Piznak, New York attorney, has been actively engaged for the past several weeks in the election campaign of Ives-McGovern-Del Vecchio-Javits who head the Republican State ticket.

EUCCHARISTIC MARIAN CONGRESS EXHALTS ASSEMBLAGE OF TWENTY THOUSAND

One of the most inspiring events of a religious, national and personal nature in Ukrainian American life took place during the past weekend in Philadelphia, Pa. It was the National Eucharistic Marian Congress of the Oriental Rites.

A PROFESSOR FROM TOKYO COMMENTS ON UKRAINE

A professor of the University of Tokyo, Japan, Johannes Laures ((Sophia University—Jochi Daigaku, Tokyo), after receiving the book "Ukraine in Foreign Comments and Descriptions" (in English) by Prof. V. Sienynsky, sent by Pan-American Ukrainian Conference and in response to the request of the above-mentioned organization for an opinion, writes in his letter dated October 8, 1954, the following:

Hence Russians (Great Russians) and Ukrainians are altogether different peoples with altogether different customs and ideals. The fact that the Russian Tsars usurped the name of Rus' (in the form of Russia) for themselves has obliterated the vast difference between the two peoples in Western minds.

WEEKLY COMMENTATOR THE MORAL IS SIMPLE

This year witnessed the largest tax cuts in the history of the federal government. Virtually everyone will feel the benefits—farmers, businessmen, salaried employees, people who received income in the form of dividends, hourly workers, working mothers, and so on.

Interview with the President of the Ukrainian Congress Committee Of America

Q. For some years now, Dr. Dobriansky, you have been propagating the Ukrainian cause in Washington. Your name appears very frequently in our Ukrainian periodicals in connection with your lecturing to various American organizations and other public appearances.

Roman Rudnytsky Excels in Detroit Recital

The eleven year old Roman Rudnytsky, a seventh grade student of the Toms River School (and an honorary Deputy Sheriff of the Ocean County, New Jersey), scored lately new successes. In an open competition he won the Drake scholarship at the Philadelphia Conservatory of Music, and in the same week he appeared in a solo recital at Detroit, which won high praise from music critics and the capacity audience as well.

Elected Symphony Conductor

The "New Jersey Courier," as well as seventeen other New Jersey newspapers, brought news that in Toms River, N. J. a symphony orchestra consisting of 59 members has been organized, and Dr. Antin Rudnytsky has been elected its conductor.

Interview with the President of the Ukrainian Congress Committee Of America (continued)

A. Now you certainly have posed for me a set of several specific questions. Let me answer each individually. But allow me, first, to reaffirm your comment on the relative strangeness of the Ukrainian question in the minds of many Americans. It doesn't last long once we communicate with them, but it is unquestionably a true, initial obstacle that must be overcome regardless of the many reasons for its existence.

Your Last Opportunity

You, like many another person, have undoubtedly attended many a convention or regional meeting and met a good many interesting individuals while there. Sometime later, in thinking about these many personalities, you probably wished that you had some of their addresses so that you could write them to ask them about something that had intrigued you in your conversation.

Interview with the President of the Ukrainian Congress Committee Of America (continued)

At the concert held that evening in the Convention Hall, the Deputy Mayor of Philadelphia, Michael Byrne, addressed the gathering. Bishop Hermatuk spoke on the cult of the Holy Eucharist. At midnight of Saturday a Pontifical Divine Liturgy (Mass) was held at the Ukrainian Cathedral. Sermon was delivered by Abbot Gavlich of Chicago. The third day of the Eucharistic Congress was highlighted with the Pontifical Mass, celebrated by Archbishop Bohachevsky. Patriarch Peter Gregory XV of the Armenian Catholics preached the English sermon. That evening the Congress was drawn to a close by the dignity who worked so hard and zealously for its success—Bishop Senyshyn, who celebrated a Moleben (Devotion Service) in the Ukrainian cathedral.

THE LAND OF UKRAINE LIES IN THE DARK SHADOW OF COMMUNISM

Remarks by Governor of Connecticut JOHN LODGE, at Ukrainian Flag presentation to City of New Haven, Seven Gables, Town House, New Haven, October 2, 1954

It is a great pleasure to be here with you on this inspiring occasion, when the flag of the gallant Ukrainian nation is presented to the City of New Haven. Our thoughts turn today to the month of January, 36 years ago, when the Ukrainian people declared their independence, and although the people of the homeland are now under the domination of Russian Communism, we remember with pride that the free citizens of Ukraine were among the first to understand the aggressive policies of Russia and were among the first to resist the political and military expansion of Communism.

Ukraine occupies a unique position in the family of nations today. No nation has been more oppressed by Russia over the centuries. The Ukraine is a member of the United Nations, yet we well know that she has been compelled to be a puppet state of Russia and that her vote has no relation whatsoever to the thoughts of the Ukrainian people.

Ukraine, the bridge between Eastern Europe and the Mediterranean countries and yet has always been subject to the encroachments of its neighbors. Perhaps its geographical location and separation from the Western countries, with whom its people are spiritually related far more than to the Eastern culture, are the basic reasons.

The Ukrainian language is spoken today by over forty million people living in Europe, Asia and America. More than a million and a half are living in the United States. The Ukrainians are a modest, reserved people whose relations with others are based on definite forms that express social culture, good manners, courtesy and hospitality. For thousands of years they have been an agricultural people. Their cultural leaders, such as the national genius, Taras Shevchenko, the great poet, all drew heavily on the people's relationship to the soil. The folk-poetry of the country is among the richest in Europe. Their folk-art, national costumes, embroidery, wood-working, their great music, such as Ludkevich's "Caucasus", all demonstrate the harmony of the people with the land.

National Philosophy of Ukraine Nowhere is the national philosophy more profoundly exemplified than in Vasyl Stefanyk's "The Soil" where he says: "Our destiny is the soil; forsake it and you are lost, cling to it and it will develop all your powers and draw out your very soul in the hollow of its hand; but in return, you

Poet's Corner

COMMON DENOMINATOR I spread my hands to clutch the wind - Elusive, willful, space-devouring - And almost felt their substance thinned By force adept at valley scouring. By energy that runs on peaks, disdainful of their heights' resistance, By elasticity that seeks And circles farthest points of distance. The earth's integument of air - Smooth fitting, wrinkled or distended - Enfolded the tangient Everywhere, Perceived but never comprehended. One lives by it, and speaks his name; All flesh has air's denominator, Yet whence or how the wind first came, The wisest is but speculator. ELINOR LENNEN.

have herds of sheep and horses and full stock-yards; and for your strength it will give you a cabin full of children and grandchildren whose laughter is like silver bells and whose cheeks are red as the fruit of the snowball tree...

Oppression has not enslaved the Ukraine; rather has national consciousness increased because of it. The Russians would have had the Western nations believe that the Ukrainians are not a separate people. The Soviets opposed the very term "Ukrainian" but in spite of this, the knowledge has gradually come that there is a wide difference between the Ukrainians and their neighbors in language, race, culture, national feeling and policy. The Western system of thought is essentially individualistic and the Ukrainians, in contrast to Russian communism, base their whole intellectual life, their ethical standards and actual conduct on the individual. The Ukraine's eastern location has, in a sense, been the tragedy of this nation of Western attitudes.

Freedom is a proud heritage which unites certain nations of the world. But freedom is not lightly won or lightly held. It carried with it great responsibility to ourselves and to our friends across the sea. Today, there are many countries languishing behind the Iron Curtain which are not free. The land of Ukraine lies in the dark shadow of Communism.

Ukraine represents a culture and a history enriched by the achievement of many generations. Nowhere does the love of freedom glow more intensely than in the hearts of the men and women of this ancient and famous land. And even though they have been victimized by the power of Soviet tyranny, the people of Ukraine in calm defiance of the pitiless efforts to stamp out every trace of their national and religious traditions, are today preserving and maintaining the

great qualities of their nationhood. These great qualities are represented right here in our State of Connecticut. I have often had occasion to observe that the population of Connecticut is a wonderful mixture of hardy racial stocks from a hundred different origins. I am convinced that an important reason for the great strength of our Connecticut economy and our Connecticut institutions lies in the fact that within our borders we find representatives of so many fine tongues and kindreds.

Today, Ukraine has been victimized by Soviet aggression. It is well that we in America and our friends in Ukraine should understand each other's part in the far-flung battle against the encroachment of Soviet imperialism. Let us ask that the men and women of Ukraine, who have already shown such heroic endurance, may continue to have patience and confidence equal to their fine heritage. And let us make sure that in our own country, which has known so little of the horrors of war and of oppression experienced by the Ukrainians and other freedom-loving nations, we meet maturely and completely the vast responsibility which is ours.

The gallant spirit of Ukraine cannot remain in shadow, cannot be crushed by godless tyrants. It will move forward to the sunshine of a secure freedom. America shares with Ukraine many common traditions. We have the same consecrated objectives. We are lovers of freedom. There is a mandate upon us today to find means of enlightening and preserving the freedom of mankind. It is our urgent responsibility to do this. We must think of the thoughtful part in the same sense effort which is needed to pilot a freedom-loving nation, their people and their institutions across the darkened waters to the longed-for haven of a peaceful, prosperous, and confident tomorrow.

The Oriental Catholics

The structure of Christ's Church has its foundations upon Peter, the Prince of Apostles, to whom Christ said: "And I say unto thee: that thou art Peter; and upon this rock I will build My Church and the gates of hell shall not prevail against it." (Matthew 16:18). Peter was entrusted with the task of guiding the heavenly bark through the turbulent waters of world strife. He did this with Christ's promise to send the Holy Ghost to strengthen him and to abide with him forever. The trust and the command were fulfilled from then on by the fishermen of Galilee and his successors, when the Church was small in numbers, and is being fulfilled to the present day when Catholicism embraces the different parts of the world.

With the growth of Christ's Church the various rites of His Church were developed, and this came about from the very earliest times of Christianity. Jesus had sent His apostles to sow the divine seed of truth and faith upon the fields of many, far-flung nations when He said to them: "Going therefore, teach ye all nations." (Matthew 28:19). The nations which accepted the Christian faith practiced this faith according to their customs and languages, according to their rites. They differ in manner of worship and canon law, in church architecture, sacred utensils and liturgical vestments; are alike in possessing the same Faith, the same Sacraments and the same visible Head of the Church, the Vicar of Christ, the Pope.

The Differences (VAM) The differences to be found in the worship of God, such as those found in church architecture, language, vestments and customs constitute the so-called rites which distinguish the Catholic Church. All these rites come under two principal groups: Western rites and Eastern rites. For the West, Rome is the mother of the Latin, the Mozarabic, the Gallican and Ambrosian rites. The Latin or Roman rite embraces the largest number of

Catholics throughout the world. The Mozarabic rite once flourished in Spain. The Gallican rite had its origin and following in France. The Ambrosian rite was developed in northern Italy, chiefly in Milan. Amongst the Eastern rites there are more. The Alexandrine rite has two subdivisions: Coptic and Ethiopian. From the Antiochene or Syrian rite there have developed three rites: Malankarese, Maronite, and Syro-Chaldean. The Armenian rite is used exclusively by the Armenian people. The Chaldean or Syro-Chaldean rite has two components: Chaldean and Malabar. The Byzantine rite is the largest of all the Eastern rites and embraces many nationalities including the Bulgarians, Georgians, Greeks or Hellenics, Italo-Greeks or Albanians, Melchites, Hungarians, Romanians, Yugoslavs, Russians, Carpatho-Ruthenians, and Ukrainians. Certain ones of these national groups use their native language in the worship of God instead of Greek or Church Slavonic. Accordingly, with their differences they form subdivisions of the Byzantine rite like twigs of a main branch. However, if we should consider the principal rites, then there are six. But if all the subdivisions are to be considered, number of rites is twenty-one. The native land of these Catholics is the Near East and includes Asiatic, African and European countries. With the migration of Eastern rite Cath-

olics to America many of their rites were established here in the United States, Canada, Brazil and Argentina; the largest group of the Byzantine rite Catholics in this country are the Ukrainians and Carpatho-Ruthenians.

Eastern Branch Flourishes

If the storm of disunity which occurred in the eleventh century had not broken off the Eastern branch of the Catholic Church we would have had today more than three hundred million Catholic members of various rites. Though the damage caused by the schism is not fully repaired and many Christians still remain out of Christ's fold, the living Eastern branch of the Catholic Church still flourishes with its beautiful oriental rites and has a membership of about ten million Catholics. With their migration to the western hemisphere, these immigrants contributed various cultures to America; likewise did the Eastern rite Catholics contribute different rites to the Catholic Church in the Americas.

In matters of liturgy, liturgical language and canon law, in music, in art, in church architecture and decoration, in vestments, sacred utensils and in ecclesiastical government these Eastern Catholics of the Latin rite. They do not genuflect before the Holy Eucharist but instead make a low

(Continued on page 3)

Your Vote

Undoubtedly by this time practically everyone who reads the dailies has been urged and admonished by editorials to cast his vote on Election Day. Undoubtedly, too, quite too many of us pay little attention to these urgings and admonitions. In fact, we just about scan such editorials. Quite too many of us sort of say to ourselves—"Ah, well, just another election—the same old routine. The 'bosses' pick out the candidates, and I have to vote for this one or that one. So I might as well not vote for either of them."

Such an attitude is definitely unwise and incorrect, to say the least. It leads to a demoralization of our American way of life. It permits and encourages the "bossing system of life." By voting, everyone of us, can eventually outboss the political bosses. Moreover, the candidates on the whole are persons whose backgrounds and deeds are a matter of public record. They have demonstrated their capacity to serve the interests of the country and citizenry. They would not have been put up for office if it were otherwise. The fact that some of

them were hand-picked in the first instance should not deter us from voting for or against them. If after having been elected to office they prove to be incompetent, then at the next elections (to use a famous American saying) "throw the rascals out." If, as in most cases, they serve the public interest well and honorably, vote for them at the next Election Day.

As usual, there is much smearing and defamation of character going in the course of the current political campaign. That, of course, is very deplorable. Honest criticism of any particular candidate, or honest disagreement with his views on the various problems that confront all of us Americans, is all in harmony with our American traditions and way of things. And we should hold fast to this line.

So next Tuesday fulfill your inherited obligation by going to the polls. The lawmakers whom you will elect will directly affect our lives in one way or another during their tenure in office. Their effect upon you will depend upon your vote.

Josephine Gibbajo Gibbons

THE AMERICAN WAY Facing the Communist Issue

By MAURICE R. FRANKS

Americans who love this country and its institutions appreciate the danger of the Communist conspiracy and wish no stones left unturned in exposing it. Americans who are Americans will have no truck with Communism and want its poisonous coral snakes removed from our midst.

We will not tolerate them in our labor unions, in our business organizations, in the teaching staffs of our schools and colleges, or in any other positions of public influence. We particularly will not allow them to hang on to wires, to pull them and to start things in motion that start other things in motion, and in the end, get responsible officers of government to chasing their own tails—and each other's—instead of tracking down conspirators.

And, as Americans who respect ourselves and the social system we have sweated plenty of good salt sweat to develop, we rate Communism's fellow-travellers as not one whit less dangerous. And to us a fellow-traveller is a character who won't, when the question is put to him squarely, stand up on his own hind legs and shout to the high heavens that he despises Communism and its conspiracy fully as much as we do.

This doesn't by any means indicate that our hostility extends to fellow-travellers, who have quit fellow-travelling, and are one-hundred percent back on our side in the fight against a world conspiracy. We are only too glad to welcome them back on our team.

Their Bad Mistake

They made a mistake—a bad one—but they had both brains and guts enough to recognize it before it was too late—and to come clean with us about where they had been. That belatedly, they now have every right to enjoy our present and continuous esteem.

Perhaps in an ideological sense, as well as in a religious, it is better to have been a sinner and repented than never to have sinned at all. At least it is not for us to judge them for what may have happened to them in the past. But, from the reformed we do have the right and the determination to ask proof of their reform. It isn't enough if they sit in their chairs and squirm and refuse to answer questions relating to their past associations. We have a right to expect them to come clean and direct, reporting the truth when asked, as for example:

"I used to be a Communist but I quit the party when I saw through its plot and what it was after. And my pals and bosses were So-and-So, and So-and-So, and So-and-So."

Or: "I used to think I was a Communist, but I never joined the party. I was taken in by its literature and its talkers, and I guess I used to spout its party line. But then one day I woke up. The people who used to work on me were So-and-So, and So-and-So, and So-and-So."

Or: "I was never intentionally a Communist; on a member of any organization I recognized as a Communist front. I belonged to some organizations that I had every reason to suppose stood for some of the lofty pro-American things. I believed in and still believe in. I was as surprised as anyone could be to learn that some of these organizations turned out to be Communist fronts. And this is how I happened to join at the invitation of So-and-So, and So-and-So, and So-and-So..."

The Dupes

Answers like those are what we expect from the reformed, the mistaken, the duped. Words less simple and direct and positive are unconvincing. Worse, they are not the help should be to us in unmasking the foes behind the fooled. Worst of all, they are of positive service to the enemy, for they set us to quibbling among ourselves as to who owes more to the other, the witness or the investigator—and soon enough everybody gets riled, well-meaning folks begin heaving things at each other and the Communist issue is lost in the dusty melee.

With the struggle in which we Americans are engaged, approaching the stage where our very survival is at stake, we not only have a right but a duty to pursue our investigation of the Communist conspiracy in our midst and to resort to every possible technique in tracking the real coral snakes to their lair. The trails are many if not too clear, and it is to us—if we love our institutions—to avail ourselves of every opportunity and of every living agency to clear away the matted debris separating us from our poisonous quarry. More on this subject in my next article.

CARPATHO-UKRAINE IN 1918-1939

By the constitutional law of November 22, 1938, No. 328, Collection of Laws and Decisions, Czechoslovakia was turned into a federated state of the Czechs, Slovaks and Ukrainians. This post-Munich Czechoslovakia, greatly reduced territorially to the advantage of Germany, Poland and Hungary, needed peace for its internal recuperation. But the development of internal affairs did not offer anything good in this direction.

The law for the autonomy of Carpatho-Ukraine, No. 238, basically corresponded to the demands of the Treaty of St. Germain in 1919 and the constitutional obligations of Czechoslovakia. The basic thesis of the Treaty (Article 10), as to the extent of the autonomy, was really carried into force by this law. In accordance with Article III of this law, the Government of Carpatho-Ukraine consisted of 3 members, who were at the same time members of the Central Council (Art. 70 of the Constitution). The members of the government of Carpatho-Ukraine were consisted of 3 members, who named by the President of the Republic on the nomination of the Presidium of the Diet of autonomous unit—Carpatho-Ukraine. Besides this, the law provided for elections to the Diet of Carpatho-Ukraine and its competence, the state property, citizenship, changes of regional borders, the judiciary, finances, etc. Thus this law offered a solid base for the further development of the legislation of the federated Carpatho-Ukraine and its legal relations with Czechoslovakia.

Carpatho-Ukraine, as part of the federated Czechoslovakia, aroused at the time unusual interest in the political world. This interest was caused by the fact that it was regarded as an approach to the solution of the whole Ukrainian problem and in connection with this, in international circles, there were formed various political and military combinations. Carpatho-Ukraine presented a threat to the other occupied Ukrainian lands not by its military power but by the force of the ideas of freedom, and its own state life, which this small part of the Ukrainian lands was then enjoying.

Zamphir nor his enemies would live to see the ruin of his property. Meanwhile, his vineyard stood as before. Days passed and the 'doctors' continued their inspection of the rest of the vineyards, without further touching Zamphir's. He noticed that heavy iron barrels were being transported on the Prut. "It's poison, poison," the Moldavians whispered, considerably reassured by the fact that no phylloxera had been discovered, and Zamphir comforted himself with the idea that maybe it wasn't poison but some kind of chemical preparation not harmful. In the poor Moldavian's heart hope waged a battle with a desire for frenzied vengeance.

For the Common Good

By MYKHAILO KOTSYUBINSKY Translated by PERCIVAL CUNDY

Meanwhile the battered Gypsy came bursting into the room where Tykhovych was. Just telling the village mayor about the discovery of phylloxera. Seeing the Gypsy, who had not got over his fright, Tykhovych was amazed: "Why have you left the vineyard? What's happened?" "That gallow-bird, Zamphir, tried to drown me... He tore the shirt off me... He came with his horses; but I wouldn't let him into the vineyard... Says I, 'I daren't even let my own father in...' But he grabbed me by the throat, just me, tore my shirt off... Just see, look! Oy-oy!" whimpered the terrified Gypsy, pulling at his filthy ragged shirt, underneath which appeared his hairy breasts, tanned and bronzed.

Tykhovych finally gathered what had taken place. At his demand, the mayor sent constable to drive the horses out of the vineyard, with orders forbidding Zamphir to enter his vineyard without permission. When the constables came to where Zamphir was, they found him still sitting beneath a tree, sunk in thought. "Zamphir, Zamphir! Come here!" they called out to him. "What do you want?" Said Zamphir, approaching them. "You can't pasture your horses here... Mayor's orders..."

"Go to the devil, you and your double-dealing mayor with his 'doctors'!" exploded Zamphir. "I'm master here and not the mayor..."

"Well, you needn't shout," said one of the constables, trying to restrain Zamphir's outburst. "Shouting won't do any good, only make it worse for you. We've got to find some other way out of trouble, by getting rid of those 'doctors' who've settled down on our vineyards. Since time out of mind, since Moldavians have been Moldavians, nobody ever heard before of chopping down the vines..."

Zamphir frowned in silence. "All right," he said, after a pause. "I'll take the horses out of here, but..." Zamphir did not not finish, but merely shook his fist in the air. Mariora was still busy at the dresses by the light of a wax candle, and grandad Dim, with his vacant look was muttering a prayer, when Zamphir entered the house. "You're back already?" said Mariora, surprised. "Yes, I'm back, because those 'doctors' have chased me out of my own vineyard." And Zamphir told his wife about what had just occurred. "What will happen now?" said his wife, wringing her hands and pale. "Maybe it'll be this..." replied Zamphir dully, and with these words he took his gun down from the wall, got powder and shot out of the chest, and began carefully to load the weapon. "What are you thinking of, unhappy wretch?" exclaimed Mariora, terrified. "That's my business..." "Stop it at once... You

want to make your wife a widow and your children orphans?" wailed the wife. Zamphir kept silence. "Stop it, I say!" Mariora seized the gun, endeavoring to wrest it away from her husband. Zamphir raised his hand to push her away, but seeing his wife's pale, tear-stained face, he flung the gun in a corner and silently went out of the house. Left alone, Mariora wept loudly for a long time and the insane grandfather Dim smiled his vacant smile.

The Victim

A fortnight passed. During this time certain gentleman arrived in Loyalsh, called the people together to Zamphir's vineyard and showed them the phylloxera. They showed it to Zamphir also, but every time he shrugged his shoulders and turned his head away, adding that it was not worth while pointing out such a trifling thing as those tiny mites. The gentlemen, assured him that in any case, in a few years time, it would destroy his vineyard; his neighbors lamented that such a splendid vineyard should have to be destroyed, but Zamphir believed neither the ones or the others. He did not believe that there ever could be such cruelty, such injustice as to deprive a poor Moldavian of his last morsel of bread. Sometimes he felt oppressed by a presentiment of coming evil, and then something seemed to whisper to him that neither

WHY BE ON THE OUTSIDE? JOIN THE UKRAINIAN NATIONAL ASS'N TODAY!

SVOBODA, ITS UKRAINIAN WEEKLY, ITS NEW "VESELKA," AND ITS SPECIAL FEATURE PAGES NEED YOUR MORAL and MATERIAL SUPPORT. CONTRIBUTE to the SVOBODA PRESS FUND GENEROUSLY

THE FAITH STILL LIVES IN THE CATACOMBS OF THIS AGE

(Address delivered by Walter V. Chopyk, Americanism Chairman, Buffalo Junior Chamber of Commerce, Lackawanna High School, October 17, 1954)

On this occasion we are gathered to salute Our Lady of Victory, the Blessed Virgin Mary, and to offer prayers on behalf of our Catholic brethren and all of the other oppressed and unfortunate people imprisoned behind the Iron Curtain. My mission this evening is particularly to present the plight of the down-trodden but faithful millions of Ukrainians who have borne the brunt of Soviet religious persecution. However, despite all the might, force and inhuman brutality that history knows they have suffered, the devout Christian people and especially the Greek Catholics of the Ukraine have steadfastly maintained their faith in God, and in the Holy Mother Church, patiently hoping and struggling, awaiting the day of their ultimate deliverance.

A TOUGH CASE

I recently became a member of the local branch of the Ukrainian National Association. I made a lot of friends and had fun at picnics, dances, bus rides, shows, and sports event. I got interested in the meetings and even opened my mouth a few times to put in my two cents. One time I really put my foot in it. It seems that the big brass at the Home Office put out a call for more new members. Our branch big shots told us ordinary members to get on the ball and think up some ideas that could be talked over. So I scratched my head a few times and came up with a dilly. Without even thinking I shot up my hand and got the floor.

"Sorry, but whatever it is I don't want it," she cut in, and closed the door. Well, I got the heck out of there, fast. And don't think I wasn't glad. Heck, selling things isn't my line. Phooey on getting new members. So I'll look like a bum, so what? My folks asked me how I made out. I told them their son struck out on the first pitch. But those two were full of ideas and they wouldn't let me quit. No sir. They told me that I wrote nice letters home when I was in the Army and that if I did my campaigning by mail, I might do better. I liked that - anything to stop having doors slammed in my face. So I wrote the chick a letter and told her what it was all about. I added one of those "Facts on the U.N.A." booklets to the letter and mailed it. I didn't mention the slammed door.

U.N.A. BOWLING LEAGUE NEWS

ALL MATCHES IN BOTH DIVISIONS SHOW SPLIT GAMES By STEPHEN KURLAK In the matches which were held last Friday, October 22nd, no team in either the Jersey City or the Newark Division was able to make a "clean sweep" of three games over its opponent. As a result, very little change will be found in the team standings of both groups as compared with those of the previous week.

BOWLING RESULTS OF FRIDAY, OCTOBER 22, 1954

Table with bowling results for Jersey City Division, Newark Division, and Ukrainian National Association League. Columns include player names, scores, and totals.

Advertisement for N.Y. County Democratic Victory Rally at historic COOPER UNION, Saturday, October 30, at 7:30 P.M. Includes list of candidates and speakers.

The Picture Has Changed

Is it true that a considerable proportion of the American people are unable to pay medical bills—and that the cost of medical care has risen unreasonably? An answer is provided by two sets of government figures. According to one set, less than three per cent of the population need help to meet their medical bills. According to the other, between the 1935-39 period and 1952 medical costs increased 65.5 per cent, as against 90.8 per cent for living costs as a whole.

A GREAT DEMOCRATIC TICKET: AVERELL, HARRIMAN FOR GOVERNOR. Includes names of other candidates like George B. De Luca, Franklin D. Roosevelt, Jr., Arthur Levitt, and Adrian P. Burke.

ATTENTION! Anyone knowing the whereabouts of any member of the family of GREGORI HUCOL, also known as Hrikori Hucol, who was born at Serby, Ukraine, please contact JOHN J. TODD, Attorney at Law, 210 Schuit Building, South St. Paul, Minnesota.

The Oriental Catholics (Concluded from page 2) bow or metany. Neither do they make the sign of the cross as Latins do. Their churches do not have communion rails; some have ikonostases. Many of them do not have statues; others do not have pews. Many of them have their children confirmed immediately after baptism.

Annual Fall Dance Sponsored by ST. MICHAEL'S ARCH. SOCIETY, BR. 142, U.N.A. Saturday Evening, November 6, 1954 at the UKRAINIAN NATIONAL HOME 214-216 Fulton Street, Elizabeth, N. J.

Sixth Annual Shadow Dance sponsored by SS. PETER & PAUL UKRAINIAN HOLY NAME SOCIETY Saturday Evening, November 6, 1954 at the NEW VICTORY HALL 188 Grand Street Jersey City, N. J.

Ukrainian National Association League Team Standings. Table with columns for Jersey City Division, Newark Division, and team names with win/loss records and total pins.

СТУДЕНТСЬКЕ СЛОВО

НОВІ ОБСТАВИНИ, НОВІ ФОРМИ

Проблема організаційного оформлення є однією з основних передумов успішної діяльності організованого студентства. Воно часто потребує розгляду та спільних зусиль нового, бо організаційні форми не є чимось сталим, а змінюються відповідно до обставин, потреб і вигод студентства. Це наглядно виявляється з розвитком студентського руху в США. З початку створення традиційним зразком студентської громади, улягли змінам чи уступають місцем новим формам.

На перше місце, під сучасну пору, в студентським русі висуваються товариства при університетах чи коледжах, хоч, з огляду на мінливий стан, дуже важливу роль в організованому студентстві відіграють студентські громади з-поза університетів.

Коли глянучи поверхово на організаційний стан, насувається питання, чи потрібне дублювання студентських клінтин і чи бажане розділення студентських спрможностей? Однак, вглянувши глибше в наявний чи оформлюваний стан, побачимо, що не мається до діла з різними клінтинами, бо Студентська Громада з-поза Університету є радше доповнюючим органом і координаційним осередком. Коли розглянути можливість і потребу діяльності, стає ясним, що вони творять одну нерозривну цілість.

Студентські товариства при університетах — це дуже добрий форум для співакти та полагодження проблем студентства даного університету; брама і шлях до участі в житті університету, а далі, як виявляється з практики, — знаменитий середок для поширення правди про український нарід та про народи Східної Європи в загальному. Однак, з причини мінливого числа студентів в університетах, також обертати тяглість організованості українського студентства на університетських товариствах; можливість університетських товариств не зовсім сприятливі для вияву студентства серед громадянства і не можуть стати осередком для конфронтації думки та для співакти студентства з тої місцевості з різних університетських, ідеологічних і професійних товариств. При тому не можна забувати, що частина студентів, розкинана малими кількостями по різних університетах, не має змоги організувати свої окремі клуби, а також не багато студентських акцій дуже важко відбутися силами одного товариства, що при координації можна провести без спеціальних зусиль.

З кількох наведених прикладів бачимо доцільність такої званої подвійної організаційної форми. Правда, є потреба докладнішого їх уточнення, розмежування праці та усталення шляхів членської приналежності (чи індивідуально, чи через університетські товариства і т. п.), чи навіть певних змін, однак не без ґрунтовного розгляду „за“ і „проти“.

23-го жовтня ц. р. збирається Управа УСГ Нью-Йорк і представляти від університетських товариств метрополі Нью-Йорк для обговорення і владнання тих справ. Сподіваємося позитивного розв'язку цих питань, що є важливими для студентського життя, що не тільки скріплять діяльність студентства Нью-Йорк, але допоможе у поладнанні труднощів студентства і в інших місцевостях.

3 КАНЦЕЛЯРІ СУСТА

Як повідомлено Управу СУСТА, на конвенції Ліги Української Молоді Північної Америки в Шікаго прийнято резолюцію, згідно з якою створено Спеціальний Комітет для обговорення координації та співпраці між Лігою Української Молоді Північної Америки та Союзом Українських Товариств Америки.

Управа СУСТА повідомляє, що УСГ Нью-Йорк зложив 110 дол. з доходу останньої забави. Управа висловлює щирі подяки УСГ, та закликає інші громади до наслідкування.

Управа СУСТА пригадує студентським товариствам про konieczність постійного інформування про їхню діяльність і звертається до тих громад, що це не розсмілилось за значки — голод в Україні, щоб це негайно зробили.

РІК I. — СТУДЕНТСЬКЕ СЛОВО — Ч. 11.

Статті, підписані повним ім'ям і прізвищем, чи тільки ініціалами, не конкретно висловлюють погляд Управи СУСТА, чи Редакції. Редагує Колегія, а члени Пресової Комісії СУСТА. Гол. редактор: Володимир Стойко.

STUDENT'S WORD

Editor: Volodymyr Stoyko
328 East 14th Street, New York City.

ГАВАЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

В центрі Паціфіку, на перекресті доріг з Америки на Далекий Схід, де спинаються майже всі пароплави та літаки, в мальовничій долині Маїноа, передмісті Гонолулоу, міститься університет, що зветься „університет на перехресті“. В ньому вчиться багато молоді різних рас і релігій.

Гавайські острови — територія, що належить до З'єднених Держав, отже населення їх є американськими громадянами. Але культура Гавайських островів являє собою суміш культури східної, західної та тубільної, тобто культури гавайців та полінезійців. Студенти університету знайомилися своїми європейськими, гавайськими, японськими, китайськими, філіппінськими, португальськими, іспанськими, та корейськими предметами. Там є студенти з сорока п'ятиох країн Америки і з сімох європейських держав.

В 1907 році там було спочатку засновано сільськогосподарський коледж, а 20 років згодом його було перетворено на університет із шістьма головними факультетами (допомічної науки, мистецтва, загальної освіти, педагогіки, сільського господарства та комерції). Найбільше число студентів (6,000) учиться на факультеті сільського господарства. Така популярність цього факультету свідчить про важливість розвитку сільського господарства для тропічних районів. Молодь, що навчається на цьому факультеті, розносить найновіші досягнення науки по своїх рідних країнах.

На Гаваїях панує дічне літо. Природний, м'який і клімат сприяє розвитку різного роду спорту. Особливо популярний там водний спорт, а з нього особливо катання на знаменитих гавайських човнах, вики, на мальовничій долині Маїноа, передмісті Гонолулоу, міститься університет, що зветься „університет на перехресті“. В ньому вчиться багато молоді різних рас і релігій.

„ЯК ЗАЛИШИТИСЬ В КАЛЕДЖІ“

Під таким заголовком в Saturday Evening Post з 2. X. ц. р. розглядає знайомі американським читачам У. Джемсон трудності студентів. Він звертається до одних з 3-х початкових студентів не матиме успіху в каледжі. Стаття широко розглядає причини та шляхи виходу з цієї ситуації. З огляду на її актуальність заохочуємо студентські круги наших читачів цю статтю прочитати.

Для ілюстрації наведемо в стилі фронтир деякі твердження Роберта Джемсона. Серед трудностей студента — новина, до яких не завжди він як слід трігтований, — проблема „доплати“ до нового оточення, зриву життя, індивідуальності ініціатив та інтелектуальної незалежності.

Пересічний новик не має достатньої впевненості в більших письменських задачах та у вивченні нових матеріалів — завдань. Великі труднощі має також студент, коли він студент те, до чого не має здібностей і зацікавлення. Серед поданих студентам-новинам порад є такі: з самого

3 ЖИТЯ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА

Дня 9 жовтня ц. р. відбулися в Клівленді, Огайо, треті річні збори Студентського Товариства ім. Адама Коцка. Нову Управу Товариства обрано в такому складі: Дорота Оленник (Болдуін Воллес Каледж) — президент, Борис Мокрицький (КЕПС Інститут оф Технолоджі) — віце-президент, Іван Пелех (КЕПС) — секретар, Богдан Кичун (Фонс Каледж) — касир, Юрій Галуцький (КЕПС) — організаційний референт, Поль Головач (КЕПС) — стилізаційний референт.

Одес. Якубович (Джан Керол Юніверситет) — культ.-осп. референт. Новим головою Конгр. Комісії став А. Блявний. Загальні збори відібрали живу діяльність Т-на в класі ідеології Управу під керівництвом Бориса Пльока і висловили йому окреме признання за успішну, весторонню та старанно ведену діяльність. Кол. Бориса Пльока обрано головою редакції „Українське - Американське Студентське Вісте“.

Студентське Товариство ім. А. Коцка об'єднує 40 студентів. Завдяки яких одні тренуватимуться уроків Клівленду. Відмічено також успішну пресову та зовнішню діяльність Товариства.

Феноменом Зборів було виконання членських вкладок до коштів 88 доларів, що було тередумом участі в Зборах. Загальна сума доказує не лише „політику терпели рукі“ 6 касира П. Лярисса Звару, але й наявність виробленого почуття обов'язку серед загалу українського студентства Клівленду. Річний оборот в класі Т-на становив 820.00 доларів, при чому суму 150 дол. становлять членські вклатки, а решту — чистий дохід з імпрез, що їх з видавничим успіхом улаштувало Студентське Т-во на протязі академічного року 1953/54.

9. X. ц. р. відбулися загальні збори членів Українського Студентського Клубу при Колумбійському Університеті. На зборах розглянено працю Клубу за ч. минулого календарі та ввірено Управу в такому складі: О. Федішин — голова, Н. Терлецький, С. Васильківська, А. Зотовська, І. Кошман — члени.

В плані праці на наступний семестр передбачен доповіді д-ра А. Марголіна і проф. Шереха-Шевельова. На 27. XI. ц. р. запланована забава, дохід з якої призначений на Український Стипендіальний Фонд.

Студентська Громада при Міському Каледжі Нью-Йорку розпочала свою семестрову діяльність влаштуванням в каледжі виставки українського народного мистецтва. Виставка триватиме два тижні. На найближчий час заплановано відвідувати спільно з Українським Студентським Клубом при Гантер Каледжі товариство виступу.

Український Студентський Клуб при МакГіл Юніверситеті в Монреалі влаштував в дніх 5. XI. — 7. XI. ц. р. студентську зустріч. В програмі: спільне Богослуження, оглядини Університету і Монреалю, доповіді на актуальні теми, вечірній і т. п. Рестораційна оплата 3.50 дол. покриває всі коптя, зв'язані з побитом в Монреалі, включно з нічним, забавою і т. п.

9. X. ц. р. відбулися збори УСГ Нью-Йорк, на яких обговорено план діяльності на наступний семестр. За найближче завдання поставлено урівняти надходження співпраці студентських товариств Нью-Йорку. В тілі цієї відбудеться 22. X. ц. р. спільні наради.

Делегація ЦЕСУС взяла участь в IV Міжнародній Студентській Пресовій Конференції, яка відбулася в дніх 4-8. X. ц. р. в Лайдені, Голландія. В конференції взяли участь делегації з 12 національних союзів студентського світу (крім країн соціалістичного блоку). В програмі: з'ясування причини „обратного“ членства в національних студентських товариствах, розв'язання питань, що стосуються нових рекомендацій для студентських товариств і студентських журналів, а також — ілюстрації міжнародного центрального архіву і документів про націоналізм націоналістичних союзів.

Обидві інституції, УТІ і УУ діють в повною порозумінні. УТІ — це вища школа з повною програмою, а завдання УУ — дати змогу українським студентам американських університетів і каледжів студіювати науки українознавства.

Відкриття українських височин шпід створило нові можливості для українського студентства, як — рідне середовище української науки в навчальній програмі; можливість поглиблення і студії українознавства і т. п., та ринковим допомогою розвивається новим осередком української науки.

Звертаємо увагу студентства, що ресторація в УТІ і УУ не проводиться, а заплановано своїх виступів не відкладати.

НОВІ МОЖЛИВОСТІ

Вже створено професорську колегію, яку очолює д-р К. Кисельський, і розглянуто чотири факультети: мистецтв, літературно-історично-філософський, мистецтвий і економічно-природничий. Як доповідь викладачі в цьому семестрі будуть проводити безплатно.

Відкриття українських височин шпід створило нові можливості для українського студентства, як — рідне середовище української науки в навчальній програмі; можливість поглиблення і студії українознавства і т. п., та ринковим допомогою розвивається новим осередком української науки.

Звертаємо увагу студентства, що ресторація в УТІ і УУ не проводиться, а заплановано своїх виступів не відкладати.

Савгенія Ковальська

ФРАГМЕНТИ З ПОДОРОЖІ ПО ЄВРОПІ

Стоячи на покладах корабля, відвідувати з а л ь цубурький мрія — побачити Європу — переходить в дійсність. Ше мить, це один погляд на нашу вілну землю, і ми вже на широкім океані, в яким наш корабель, мов дорогий самоцвіт, освітлений промінням сонця, безпечноно берігів настільки хвилі.

На кораблі

Наш корабель, який був спеціально призначений для відвідувачів Європи, — студентів і професорів, являє собою плаваючий університет, хоч без формальних іспитів та викладів. По всіх закутках корабля можна було бачити групи студентів з професорами, які вивчали європейські мови, історію, географію та тіл класів історії, концертові, театральні і спортивні групи. Тому не диво, що було повно молодечого гамору, співу, музики й танців. Подібно як інші, і із своєю групою орієнтувалася на малі Європи і плямувала свою подорож, яка для мене закінчилася в Зальцбургу, в Австрії. В цьому світовому центрі музики і співу я мала брати участь у музиці і

Савгенітон

Перейняти рухливість і гамірність життя на кораблі, ми навіть не спам'яталися, як перед нами, немаче з туману, виринули береги Європи. Радощам не було кінця. Ще кілька годин і ми вже на вулицях англійського портового міста Савгенітона. Перше, що мені індулює в вічі, це повільність життя. Основний засіб комунікації тут — це вервери, якими користуються всі — від дітей до старих. Чистота, гарні городи коло домів, приязність та ввічливість людей — характеризують це англійське місто.

Париж

Перші дні в цьому світовому центрі провели ми на ліній березі Сени, близько славного Сорбонського університету, в околиці прекрасних люксембурзьких садів. Ніхто з нас не думав про відпочинок, ніхто не відчував утоми — ми усі поспішали вулицями цього міста, оглядаючи його старовину, і так виростили перед нами, в повній симетрії і мажорі Нотрдамська Катедра, Велика Опера, музеї і інші

цінні будівлі. Бажання все побачити гвало нас через Триумфальну Бриму, через проєкти бульвару до святині Саєур, з вершка якої ми оглядали Париж. Під вечір ми вертелися до готелю, щоб любуватися красою Версальського Палацу, якого звичайною мовою описати неможливо.

В гостях у ЦЕСУС-І

Мені здається, що нема нічого кращого і приємнішого, як в зовсім чужій місті зустрітися зі своїми приятелями. Найбільшою приємністю було говорити з провідниками українського студентського руху, про яких я так багато слухала на засіданнях Управи СУСТА. Тепер, вони переді мною, як дітейні, вони дивилися на мене, як на старшого товариша. Мишу з приємністю підкреслюють, що вони були дуже гостинні і ввічливі.

Люрд

Наша група розділилася. Одні автобусами, інші поїздом, але всі прмували серпентинними Пріпейських гір до Люрду. Люрд — це святиня. Ціле місто паляників та немичних, багато процесій і церковних співів — і це все звертає увагу людини до чудотворної печери і величавою постаті Богоматері. Коли стоїть в підніжжі гори Масабієлла, на якій в 1858 році Божна Мати показала славу чотирнадцятилітній Вернардетті, ви забуваєте про все, навіть про самого себе. Розум і чуття — все стово заповнює чар її постаті. Це — місце великого душевного піднесення і відпочинку, це — вогнище віри, що дає познати велич божества і людську слабкість супроти Творця всесвіту. Скристалізовані у вірі, ми рушили через Рів'єру до Вічного Міста Риму.

Рим

Рим — це місто величавих святинь, побіч якого на горі стоїть незламний Ватикан. Катедри св. Петра, Павла і Марії — це неонові краси історично-скульптурні музеї і бібліотека Ватикану — це найбільш цінні мистецтві, про які я не мала ули. Нам тяжко було відірвати нашу увагу від картин Мікел Анджелло, Берніні, Канова, Тіціана і інших. Коли ми оглядали амфітеатр, Колизеум і інші залишки Старого Риму, перед нами виростала велич стародавньої Римської імперії.

Зальцбург

Коли я вже сьогодні мандрую думками по всіх відвіданих містах, то чомусь згадаю про Зальцбург зм'якшує мій розум, і тільки ряд мелодій відзначається в моєму серці, мелодій, в яких, здається, втілена уся краса життя того міста.

Рим

Рим — це місто величавих святинь, побіч якого на горі стоїть незламний Ватикан. Катедри св. Петра, Павла і Марії — це неонові краси історично-скульптурні музеї і бібліотека Ватикану — це найбільш цінні мистецтві, про які я не мала ули. Нам тяжко було відірвати нашу увагу від картин Мікел Анджелло, Берніні, Канова, Тіціана і інших. Коли ми оглядали амфітеатр, Колизеум і інші залишки Старого Риму, перед нами виростала велич стародавньої Римської імперії.

Яне блаженне небо, Італійське сонце! Чар Вічного Міста притягали до себе усе моє серце. Однак мета мого поїздки був Зальцбург, і я в товаристві інших перенеслася на піанічний схил великих гір до міста музики.

Зальцбург

Коли я вже сьогодні мандрую думками по всіх відвіданих містах, то чомусь згадаю про Зальцбург зм'якшує мій розум, і тільки ряд мелодій відзначається в моєму серці, мелодій, в яких, здається, втілена уся краса життя того міста.

Мінгеберг і Капуцієнсберг

розташовані на горі. Круті гірські вулиці, високі готичного стилю катедри, а в доли-

ПЕЗІЯ

Писати поезію, бути поетом з пристрасним і романтичним життям, якого книжки є в руках у кожного, про якого найчастіше тої, і якого віпни друкуються в газетях, і мушу розповідати, про що я читав, — про тямні життя, мійні і краєвіда, про тортури любови і тортури життя, в бездоганно-ритмованих віршах, унікаючи асонанси у кожній стрічці, і в блискучих і нових метафорах.

Музика вірша загуманово, і коли хтось зуміє висловити ясно своє натхнення, він викличе слюзи у читачів, і він віддасть їм свої найцінніші почування і буде прославлений в колексах і змаганнях.

Я ніколи писати бездоганні вірші, ритмувати їх і унікаючи асонанси, поезії, які зворушують читачів і примушують їх казати: „яка геніяльна людина!“ Тоді я скажу їм, що я писав поезію, маючи одинадцять років; і не міг сказати їм, що я дав їм тільки лекцію, якої надписав під устк протів. Я буду мати дилемні актора, і вони думатимуть, що мене зворушує те саме що і їх. Але в лажу, на самоті, ніжно, без сподівань, без балаканин, я відчуваю, що поезія не вишла з мого серця.

НАШИМИ ДОРОГАМИ...

Шкільний рік погаєвся, а з ним осінніми зурганками посилалися студентські імпрези. Найближчій діяльною виявилася місцевя УСГ. Влаштували забаву, що аж самі здивувалися. А потім мистецтві відомою болбу студентів образотворчого мистецтва.

Наситилася лавонне телебфон: секретарка з притиском: „Алеж, за 15 хвилин маємо в клубі сесію! Не випрацюйтеї там, що тоби з Асторії треба найменше години, То неможливо. Президент сказав, що в гасась єгоднішньої техніки, є кращий й галузі — мистецтві нема нічого неможливого Роби зупи!“ Чудо зроблено.

Ожодили евно вже відпрітло. Влетів Президент і, погляди повітря, заголово: „Вибранці музи!“ Нас заповнюють взяти участь у виставці в приміщенні публічної бібліотеки Безсмертно, участь візьмемо: „Ражу зарз всім роцями, щоб ще естивити мамалювати по кілька тепів. Картини малюйте асичі, фарби не жалійте. Пошійтеся, бо виставку відкривається за 24 години!“ Далішя дія відбулася в залі публікеки. З'явилася особя, яку можемо назвати чипектоп.

Позаголя. Спогадки почили стати мистецтві. Тогніше висловлюючись — поспішавля іх поза шафами. Молоді алейти мистецтва отпиливі є тим разом на Олімпі, тобто на літній олімпіє. А там шійий „доп!“ і пейважі і шокладові і в краткі. Працтва вежа авиловська!

„Рознакоуєте скоро, бо може час з вами поручити!“ „Наші образи не до ежітання!“ — образився Кармендель. „То лише старі мистецтві можуть ставити свої творі поза шафами. Іх так вже тоді знають і іх творці бачили. Ми мусимо мистецтво чинувати!“

Рішено закрити виставку і зевчас паризької богемі трохи лілові наряду в чайничкій каварні... Виставка була тіба майкорошою в історії мистецтва, бо тривала всього 20-ть твильні! І треба ствердити, що несправдо є, шз геній розвиває раз на 1,000 років... Та все таки шкільний рік погаєвся імпрезами.

Воїні горлі, що воїні — європейці і їм тяжко погодитися з фактом, що історія передала Америці керку над військами Європи.

Незмовнений білз

Оглянувши скарби нашої культури і цивілізації, надихаючись здоровим повітрям Альп, я залишила Європу з жалем, але й з радістю, що вже незабаром побачу свою батьківщину.

Загальні враження

Мені доволі тяжко після такого короткого побуту в європейському світі, однак на основі того, що я бачила, можу сміливо твердити, що Європа європейці переживає процес великої відбудови. Там, де колись лежали великі купи руїн, сьогодні вже ростуть сади та стоять великі, нові фабрики. Європейські землі доповнюють своїм чоловікам в усьому, навіть у фізичній праці. Темп життя в Європі повільніший як в Америці. Там волю більше пиять духовні вартості. Європейці Богослуження в костелі св. Петра при участі євасітських Бергер та оркестри і хорув фестивалю. Велика риниця в урочистості церковних мелодій Європи і Америки дає виразну відчуття.

Свої лекції співу я брала в Моцартеум — місці, де сходяться всі студентів співу, в цій міжнародній академії, яка доповнює зальцбурзький фестивалю.